

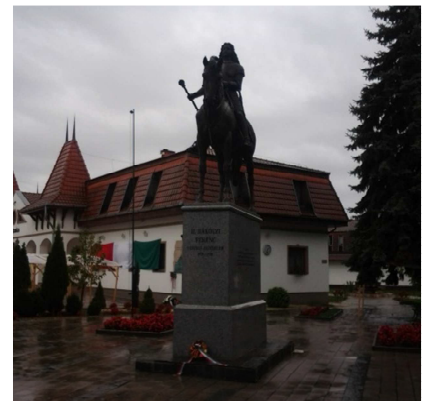
Cseman Márton – Mészáros Gellért:

Szatmárnémeti kirándulás - élménybeszámoló

2014. október 24.-én, reggel 8 órakor indultunk a Bajza József Gimnázium elől, első célállomásunk a Vásárosnaményban található Beregi Múzeum volt, ahol a helyi népművészet jellegzetességeivel ismerkedhettünk meg. A múzeum különlegessége a régi vaskályha kiállítás volt, illetve a különböző öntött, kovácsoltvas díszítések. A múzeum megtekintése után Tákosra érkeztünk, ahol először a faluházban csodáltuk meg a „keresztszemes” kiállítást, majd átsétáltunk a közeli templomba, aminek különleges hangulatát egyedi berendezése és kazettás mennyezete biztosítja.

*„Mindig kíváncsi voltam a régi ,templomok belsejére.”
(Romacsek Laura Fanni)*

Következő állomásunk Tarpa volt, ahol a lovas Rákóczi szobrot láthattuk, amit meg is koszorúztunk, sajnos esett az eső, de ez nem vehette el a kedvünket a megemlékezéstől. Itt nem csak Rákóczi Ferenc kedvéért álltunk meg, hanem a Szárazmalmot is megnéztük, megismertük működését is. Ez egy olyan malom, amit emberi vagy állati erővel hajtottak. Ezt követően átbuszoztunk Szatmárcsékére, ahol a temetőben sétáltunk, illetve megkoszorúztuk Kölcsey Ferenc síremlékét, ez fényképünkön látszik is. A temetőben láthattuk a csónakos fejfákat, amik eredetére nincs biztos magyarázat. Vannak, akik úgy vélik, hogy az ősi ugor csónakos temetkezési szokás utolsó emléke. A szárazmalom után megtekinthettünk egy vízimalmot is Túrístvándiban, ahol nagyon kedves idegenvezetést kaptunk, megismerhettük a malom belső szerkezetét, és működés közben is volt alkalmunk látni a forgó kerekeket.

„A határ előtti utolsó megálló Csengersima volt, ahol a falu kis tava mellett áll egy középkori eredetű református templom. „...a kézzel készített, festett, faragott kazetták virágcsodái, jelentésük lenyűgöztek. Például a növény-motívum, amely a felfelé törés, a növekedés folyamatábrája. Csengersimán Jézus egész életútja követhető a mennyezeten...”

(Kovács Máté Péter)

Estére érkeztünk meg Szatmárnémetibe, a Kölcsey Ferenc Főgimnázium Kollégiumába. Sok szeretettel várt bennünket az igazgató, és az ott dolgozók, jó vacsorát tálaltak az asztalra.

*”Szépen felújított épületben, tiszta szobákban alhattunk.”
(Cseman Márton)*

Szatmárnémetit már Anonymus is említette elbeszélésében, mely szerint a honfoglaláskor Szabolcs és Tas vezérek Szatmár várához érve azt három napi ostrom után győzedelmesen bevették. A szombat délelőttünket a Kölcsey Ferenc Főgimnázium igazgatónöjének kíséretében töltöttük, aki végigvezetett minket az iskolán, megismertetett minket az alsó tagozatokban történő különleges tanítási módszerekkel. Ezt követően az iskola egyik történelemtanára vezetett minket végig az „Arany és Ezüst” kiállításon, ahol feltételezhetően szkíta leleteket láthattunk, a legegyszerűbb aranygyűrűtől kezdve a fegyvereken át, a díszes vázákig. A tárlatban összesen 1004 arany- és ezüsttárgy található i. e. V. századtól i.u. a VI. századig. A kiállított tárgyak, lelőhelyeiket figyelembe véve, lefedik egész Romániát. A múzeum után csoportokba szerveződünk, és a minden csoport kapott magának egy idegenvezető kölcseys diákot. Nagyon kedvesen fogadtak ők is, végigvezettek a városban, a legtöbb nevezetességet megmutatták nekünk.

*„Számomra a leghasznosabb és legjobb élményt a szatmárnémeti diákokkal töltött idő nyújtotta. Megtudtam, milyen magyarként élni egy idegen országban. Elsősorban az érdekelt, hogyan élik a mindennapjaikat, hogyan lehet beilleszkedni.”
(Kovács Kata).*

A városnézés, és az azt követő gyors ebéd után sikerült ellátogatnunk Erdőd kastélyához, amely Petőfi Sándor, és Szendrey Júlia szerelmi emlékhelye. Az este hátralévő részét szabadfoglalkozással töltöttük az idegenvezetőinkkel, másnap reggel pedig búcsút intettünk Szatmárnémetinek. Hazafelé utazva is ütemezett tervünk volt, az első célunk Nagykároly volt, ahol a Károlyi kastélyt, illetve a benne található kiállításokat (vadászati, fegyverkezési, művészettörténeti) néztük meg. A kastély kertje, berendezése, külső-belső kialakítása lélegzetelállító volt, senki nem tudott szó nélkül elmenni a varázslatos hangulata mellett.

„A Károlyi kastély igényes berendezése tetszett a legjobban.”

(Vaka Benedek)

Nagykároly kastélyának luxusa után egy kevésbé pompás helyre értünk, Ady Endrére, avagy régiesen Érdmindszentre. Ady szülőházát láthattuk itt, és egy kiállítást róla, fiatal éveiről.

„Nagy örömmel töltött el, hogy Ady Endre szülőházát élőben is megtekinthettük, mivel az iskolában a termünkben nap mint nap ő figyel a falainkról.”

(Nagy Kinga, Fodor Zsófi).

Legközelebb a határ átlépése után álltunk meg, egy Kocsord nevű településen, ahol egy első világháborús emlékhelyet tekinthettünk meg, egy világfát. Megemlékezve a székely hadosztály hősiességéről, akik megállították a betörő románokat, elénekeltük a székely himnuszt, majd elindultunk a híres keresztény településre, Máriapócsra.

„Nagyon tetszett az összes templom, de különösen a máriapócsi zarándokhely.”

(Kovács Kata).

A hatalmas görög-római templomba is betekintést nyerhettünk, érdekessége, hogy II. János Pál pápa is tiszteletét tette a zarándokhelyen.

„Amiről eddig csak a tanórákon hallottuk, az most testközelbe került.”

(Égei Kamilla)

„Nehéz szavakkal kifejezni, hogy e kirándulás mit is jelentett számomra. Valóban életre szóló élménnyel gazdagodtam, hiszen eddig nem jártam Erdélyben. A legmeghatározóbb számomra az volt, hogy találkozhattunk itt élő magyarokkal, láthattuk Erdélyt azt ő szemszögükből. A kastélyok, templomok, emlékhelyek mind magával ragadóak voltak. Örülök, hogy részese lehettem az erdélyi kirándulásnak.” (Makádi Alexandra)

Máriapócsról fáradtan, de rengeteg új élménnyel indultunk egyenesen vissza Hatvanba, délután 6 óra környékére értünk vissza a Bajza József Gimnáziumhoz. A kirándulás fegyelmetten, de jó hangulatban zajlott le.